

DEEPAK CHOPRA

An abstract graphic consisting of several overlapping, wavy lines in a light blue color, creating a sense of movement and depth. These lines are positioned behind the main title text.

**ΜΕΤΑ
ΗΥΜΑΝ
ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΟΣ**

Απελευθερώνοντας
τις απεριόριστες δυνατότητες
του ανθρώπου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΙΤΙΝΑ ΣΠΕΡΕΛΑΚΗ

DEEPAK CHOPRA

ΜΕΤΑ
HUMAN
ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΟΣ

Απελευθερώνοντας
τις απεριόριστες δυνατότητες
του ανθρώπου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΙΤΙΝΑ ΣΠΕΡΕΛΑΚΗ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Πρακτικοί οδηγοί / Ψυχολογία

Deepak Chopra, *Metahuman: Μετάνθρωπος.*

Απελευθερώνοντας το απεριόριστο δυναμικό σας

Τίτλος πρωτοτύπου: *Metahuman: Unleashing your infinite potential*

Μετάφραση: Τιτίνα Σπερελάκη

Επιμέλεια κειμένου – διορθώσεις: Μαρία Σεβαστιάδου

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Copyright© Deepak Chopra, 2019

This translation published by arrangement with Harmony Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC

Copyright© για την ελληνική γλώσσα, Σ. Πατάκης Α.Ε.Ε.Δ.Ε.

(Εκδόσεις Πατάκη), 2019

Πρώτη έκδοση στην αγγλική γλώσσα από τις εκδόσεις Harmony

Books, an imprint of the Crown Publishing Group, a division

of Random House, Inc., Νέα Υόρκη, 2019

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Μάιος 2022

KET Γ652 ΚΕΠ 238/22

ISBN 978-960-16-9275-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΕΝΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Προχωρώντας πιο πέρα

Αυτό το βιβλίο είναι μια πρόσκληση για να ανακαλύψετε ποιος πραγματικά είστε, ξεκινώντας με δύο απλές ερωτήσεις. Κάποιες στιγμές που αισθάνεστε πολύ χαρούμενος, παρατηρείτε επίσης τον εαυτό σας να είναι χαρούμενος; Όταν τυχαίνει να θυμώνετε, είναι ένα κομμάτι σας εντελώς ελεύθερο από θυμό; Αν απαντήσατε «ναι» και στις δύο ερωτήσεις, μπορείτε να σταματήσετε να διαβάζετε. Έχετε φτάσει ήδη. Έχετε προχωρήσει πέρα από την καθημερινή επίγνωση, και αυτό το προχώρημα είναι ό,τι χρειάζεστε για να μάθετε ποιος πραγματικά είστε. Η αυτογνωσία θα ξεδιπλώνεται για εσάς κάθε μέρα. Με τον καιρό –ή ίσως αυτήν ακριβώς τη στιγμή– θα δείτε τον εαυτό σας να ζει στο φως. Όπως ο μεγάλος ποιητής από τη Βεγγάλη Ραμπίντρανατ Ταγκόρ, μπορείτε να πείτε: «Το γεγονός ότι υπάρχω είναι μια αέναη έκπληξη».

Θα ήταν συναρπαστικό να σας γνωρίσω, επειδή η ύπαρξή σας αναμφίβολα είναι πολύ ασυνήθιστη – θα μπορούσατε, μάλιστα, να θεωρήσετε ότι είστε μοναδικοί.

Κοιτάξτε γύρω σας και θα δείτε ότι οι συντριπτικά περισσότεροι άνθρωποι είναι απλώς χαρούμενοι όταν είναι χαρούμενοι και θυμωμένοι όταν είναι θυμωμένοι. Όχι εσείς όμως. Εσείς βλέπετε πιο πέρα.

Όταν άρχισα να γράφω βιβλία πριν από τριάντα χρόνια, δεν υπήρχε αμφιβολία ότι ήταν φυσιολογικό να είσαι χαρούμενος και να θυμώνεις, χωρίς το πρόσθετο στοιχείο της παρατήρησης του εαυτού σου. Η λέξη «ενσυνειδητότητα» δεν υπήρχε καν· ο μέσος άνθρωπος θεωρούσε ακόμη τον διαλογισμό αμφιλεγόμενο, και το όλο θέμα της ανώτερης συνειδητότητας αντιμετωπιζόταν με ψυχρή δυσπιστία. Ήμουν ένας νεαρός Βοστωνέζος γιατρός με οικογένεια που ολοένα μεγάλωνε, και οι μέρες μου περνούσαν με τη δουλειά, την εξυπηρέτηση ενός μεγάλου καταλόγου ασθενών και τη μετακίνηση ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα νοσοκομεία.

Όταν ήμουν χαρούμενος που κάποιος ασθενής με θυροειδική πάθηση πήγαινε καλά, παρατηρούσα τον εαυτό μου να χαίρεται; Σε καμία περίπτωση. Αν ένας απρόσεκτος φαρμακοποιός εκτελούσε λανθασμένα μια συνταγή, έμενε ένα κομμάτι μου εντελώς ατάραχο, παρακολουθώντας σαν σιωπηλός μάρτυρας; Όχι. Όπως και όλοι οι άλλοι άνθρωποι που γνώριζα, ήμουν χαρούμενος ή θυμωμένος, και το πράγμα τελείωνε εκεί. Αλλά επειδή κατάγομαι από την Ινδία, μπορούσα να ανατρέξω στην παιδική μου ηλικία ψάχνοντας για ενδείξεις μιας διαφορετικής κατάστασης του είναι. Σύμφωνα με μια αρχαία Ουπανισάδα, ο ανθρώπινος νους είναι σαν δύο πουλιά καθισμένα σε ένα κλαδί. Το ένα πουλί τρώει τον καρπό του δέντρου, ενώ το άλλο παρακολουθεί με στοργή.

Δεδομένου ότι επί μερικά χρόνια φοίτησα σε ένα σχολείο που το διηύθυνε ένα τάγμα καθολικών μοναχών, υπήρχαν και άλλες ιδέες από διαφορετική πηγή, όπως οι διδασκαλίες του Ιησού.

Μακάρι να μπορούσα να πω ότι αυτές οι ιδέες περί ανώτερης συνειδητότητας με καθήλωσαν και διαμόρφωσαν τη ζωή μου. Αλλά δεν έγινε έτσι. Τις αποθήκευσα στο πίσω μέρος του μυαλού μου και δεν τις ανακάλεσα ποτέ στην πολυάσχολη, γεμάτη στρες ζωή μου. Δεν υπήρχε κάποια εν τη γενέσει της επίγνωση της Αλήθειας με κεφαλαίο Α, η οποία είναι ότι εγώ, και όλοι οι άλλοι σε τούτο τον κόσμο, ενσωματώνουμε το μυστήριο της ύπαρξης. Αυτός είναι, σε τελική ανάλυση, ο λόγος για τον οποίο ο Ταγκόρ έπιασε τον εαυτό του αέναα έκπληκτο. Από τη στιγμή που αφυπνίζεστε στην πραγματικότητα, αντιμετωπίζετε το μυστήριο της ύπαρξης ενδόμυχα και προσωπικά: θα ήταν αδύνατο να υπάρχει μυστήριο χωρίς εσάς.

Μέσα σε μια δυο προτάσεις έκανα τεράστια άλματα, το ξέρω. Υπάρχει ένα χαίνον βάραθρο ανάμεσα στα πράγματα που πρέπει να κάνει κανείς στη διάρκεια μιας μέρας – αρχίζοντας με το ξύπνημα, το ντύσιμο, τη μετάβαση στη δουλειά κτλ. – και στο μυστήριο της ύπαρξης. Μια κοινωνία βασισμένη στη λογική και στην επιστήμη αντιμετωπίζει με δυσπιστία κάθε τέτοια ιδέα περί Αλήθειας με κεφαλαίο Α. Ζούμε μαζί σε μια πραγματικότητα που υπακούει στον κανόνα «Ό,τι βλέπεις, αυτό παίρνεις». Ο φυσικός κόσμος έρχεται σε αντιπαράθεση μαζί μας: τα βγάζουμε πέρα με τις πολλές προκλήσεις του και καθώς ο ορθολογικός νους διερευνά το σκοτεινό

άγνωστο, αυτό που ξεπροβάλλει είναι νέα στοιχεία και δεδομένα, όχι μια αίσθηση δέους για το γεγονός ότι υπάρχουμε καν.

Αυτό που με έπεισε αρχικά να αντιμετωπίσω το μυστήριο της ζωής –και το μυστήριο του εαυτού μου ως ανθρώπινου όντος– ήταν η ιατρική. Ασκούσα την ενδοκρινολογία, μια ειδικότητα που με γοήτευε επειδή οι ορμόνες είναι μοναδικές χημικές ουσίες. Μπορούν να σε κάνουν νωθρό και άκεφο αν έχεις θυρεοειδική ανεπάρκεια· μπορούν να σε κάνουν να το βάζεις στα πόδια ή να παλεύεις όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με μια απειλή. Η έκρηξη αδρεναλίνης είναι υπεύθυνη για μια κοινή αντίδραση απέναντι σε έναν πλανόδιο μάγο που μετεωρίζεται μπροστά στα ίδια μας τα μάτια καθώς οι θεατές οπισθοχωρούν ή το βάζουν στα πόδια.

Είμαστε τόσο συνηθισμένοι να αποδεχόμαστε ότι αυτές οι συμπεριφορές προκαλούνται με χημικό τρόπο, που σχεδόν οι πάντες συνδέουν την εφηβική συμπεριφορά με τις «εκρήξεις ορμονών». Ακόμη και όταν η σεξουαλική ορμή με κάποιον τρόπο δαμάζεται, στην ουσία δε δαμάζεται πραγματικά, αφού ο έρωτας δεν είναι ποτέ ορθολογικός. Αν είχα μείνει ικανοποιημένος με αυτό τον βασισμένο στην κοινή λογική συσχετισμό ανάμεσα στις ορμόνες και στις συνέπειες που προκαλούν, η ιστορία θα τελείωνε εδώ.

Στη σούπα όμως υπάρχει μια μύγα που αναστατώνει τα πράγματα πολύ περισσότερο από τις ορμόνες – πιθανόν να ανατρέπει και την ίδια την πραγματικότητα. Υπάρχει μια εγκεφαλική ορμόνη που ονομάζεται ωκυτοκίνη και έχει αποκτήσει τη λαϊκή ονομασία «η ορμόνη

του έρωτα», επειδή η παρουσία υψηλότερων επιπέδων της στον εγκέφαλο κάνει τον άνθρωπο να δείχνει περισσότερη τρυφερότητα και εμπιστοσύνη. Ωστόσο αυτό το ένα μόριο που εκκρίνεται από τον αδένα της υπόφυσης είναι κάτι πιο περίπλοκο. Ύψηλότερα επίπεδα ωκυτοκίνης εκκρίνονται στη μητέρα στη διάρκεια του τοκετού και του θηλασμού, προάγοντας έναν στενό δεσμό με το μωρό. Αν χαϊδέψετε λίγη ώρα τον σκύλο σας, η ωκυτοκίνη αυξάνεται τόσο σε εσάς όσο και στον σκύλο. Η ωκυτοκίνη κάνει τους ανθρώπους να αγαπούν περισσότερο τη σημαία της χώρας τους, ενώ μένουν αδιάφοροι απέναντι στις σημαίες άλλων χωρών. Στη διάρκεια της σεξουαλικής δραστηριότητας, η ωκυτοκίνη ανεβαίνει στις γυναίκες, κάνοντάς τις να δένονται συναισθηματικά με τον σεξουαλικό τους σύντροφο, αλλά η επίδραση αυτή δε φαίνεται να σημειώνεται στους άντρες.

Κάτι παράξενο πρέπει να συμβαίνει· κι όμως, αυτά τα πολύπλοκα ευρήματα δεν κλονίζουν την πίστη των περισσότερων ενδοκρινολόγων. Εγώ ήμουν διαφορετικός. Αυτό που με ενοχλούσε ήταν ότι η ωκυτοκίνη στην πραγματικότητα δεν κάνει τίποτε από όσα της πιστώνονται ότι κάνει αν δε συνεργαστεί και ο νους. Μια γυναίκα δε θα αισθανθεί περισσότερη τρυφερότητα για έναν ερωτικό σύντροφο αν εξαναγκαστεί, αν είναι τρομαγμένη, θυμωμένη ή απλώς αν η προσοχή της έχει αποσπαστεί από κάτι πιο σημαντικό. Η ωκυτοκίνη σας δε θα αυξηθεί αν χαϊδέψετε έναν σκύλο που αντιπαθείτε. Δε θα αγαπάτε τη σημαία της χώρας σας αν ένα απολυταρχικό καθεστώς σας αναγκάζει να της αποδίδετε τιμές.

Τελικά αντιλήφθηκα την εκρηκτική επίδραση της σύν-

δεσης νου-σώματος. Ήταν σαν να είμαστε δύο πλάσματα, ένα ρομπότ που μπορεί να προγραμματιστεί από χημικές ουσίες και ένα ελεύθερο πουλί που σκέφτεται, κρίνει και αποφασίζει. Τα δύο αυτά πλάσματα είναι φαινομενικώς ασύμβατα. Δεν έχουν δικαίωμα να συνυπάρχουν και, παρ' όλα αυτά, συνυπάρχουν, όπως αυτό αντικατοπτρίζεται στον μηχανισμό του νευρικού μας συστήματος. Ένα μέρος λειτουργεί αυτόματα, επιτρέποντας στη ζωή να συνεχίζεται χωρίς εσείς να το σκέφτεστε. Δε χρειάζεται να σκεφτείτε για να συνεχίσετε να αναπνέετε ή να κάνετε την καρδιά σας να χτυπάει. Μπορείτε όμως συνειδητά να πάρετε τον έλεγχο, και το εκούσιο νευρικό σύστημα σας δίνει τη δυνατότητα να διαφοροποιείτε την αναπνοή σας και, με λίγη εξάσκηση, ακόμα και να μειώνετε τον καρδιακό παλμό σας.

Ξαφνικά βρισκόμαστε ενώπιον ενός μυστηρίου, επειδή κάτι πρέπει να καθορίσει αν θα αναλάβουμε δράση ή όχι. Αυτό το κάτι δεν μπορεί να είναι ο εγκέφαλος, επειδή ο εγκέφαλος αδιαφορεί για το αν χρησιμοποιεί τη μια ή την άλλη πλευρά του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος. Στην ακούσια πλευρά, ο εγκέφαλος αυξάνει τον καρδιακό παλμό σας αν τρέχετε σε μαραθώνιο, αλλά αυτός που πήρε αρχικά την απόφαση να τρέξει στον μαραθώνιο ήσαστε εσείς.

Ποιος, λοιπόν, είναι αυτός ο «εσείς»;

Αυτό το ενοχλητικό ερώτημα είναι που διαταράσσει την πραγματικότητα. Ανά πάσα στιγμή εσείς –δηλαδή ο εαυτός– αποφασίζετε ποιο νευρικό σύστημα θα επιστρατεύσετε· επομένως δεν μπορείτε να είστε δημιουργημα κανενός από τα δύο. Όταν βλέπετε αυτό το απλό γεγονός,

βρίσκεστε στον δρόμο για την αυτεπίγνωση. Μπορείτε να είστε χαρούμενος και να παρατηρείτε ταυτόχρονα τον εαυτό σας να είναι χαρούμενος· αρχίζετε να βιώνετε τον εαυτό σας ολότελα χωρίς θυμό, ακόμα και την ώρα που εκδηλώνετε θυμό.

Ο λόγος για τη μετατόπιση αυτή είναι απλός: προχωρήσατε πέρα από τη μηχανική πλευρά της ζωής. Αφυπνιστήκατε και γίνατε ο άνθρωπος που πραγματικά είστε, ο χρήστης του εγκεφάλου, αλλά όχι ο εγκέφαλος, ο ταξιδευτής μέσα σε ένα σώμα, αλλά όχι το σώμα, ο στοχαστής στοχασμών που είναι πολύ, πάρα πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε στοχασμό. Όπως θα καταδείξω στις επόμενες σελίδες, ο αληθινός εαυτός σας βρίσκεται πέρα από τον χρόνο και τον χώρο. Χρησιμοποιώ την ελληνική λέξη «μετά» για να περιγράψω την πραγματικότητα που βρίσκεται πέρα από το «Ό,τι βλέπεις, αυτό παίρνεις». Όταν κατοικείτε στη μεταπραγματικότητα, είστε *metahuman*, μετάνθρωπος.

Κατά διαστήματα, όλοι βρισκόμαστε ήδη εκεί. Η μεταπραγματικότητα είναι η πηγή κάθε δημιουργικότητας, επειδή, αν δεν προχωρούσαμε πιο πέρα από το παλιό και το συμβατικό, δε θα υπήρχαν νέες σκέψεις, έργα τέχνης, βιβλία ή επιστημονικές ανακαλύψεις. Όσο πολλές σκέψεις και να κάνετε στη διάρκεια της ζωής σας, υπάρχουν αμέτρητες άλλες που μπορείτε να κάνετε· όσο πολλές προτάσεις και αν έχουν γράψει οι συγγραφείς, υπάρχουν αμέτρητες άλλες που μπορούν να γραφτούν. Τα λόγια και οι σκέψεις δεν αποθηκεύονται στον εγκέφαλο όπως οι πληροφορίες σε έναν υπολογιστή, προκειμένου να ανασυρθούν μηχανικά όταν χρειάζεται μια

καινούρια σκέψη. Ο Σαίξπηρ δεν ανέσυρε απλώς το ελισαβετιανό λεξιλόγιό του – χρησιμοποιούσε τις λέξεις με δημιουργικό τρόπο. Ο Βαν Γκογκ δε συνδύαζε απλώς τα καθιερωμένα χρώματα του φάσματος· χρησιμοποιούσε το χρώμα ως έναν νέο τρόπο ώστε να βλέπει τον κόσμο γύρω του.

Το προχώρημα πιο πέρα είναι ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος αποφασίζει αν η ζωή έχει αρκετό νόημα. Όταν θέλετε περισσότερα από όσα σας δίνει η ζωή, δεν είναι ο εγκέφαλός σας αυτός που λαχταράει περισσότερο νόημα ούτε είναι ο καθημερινός άνθρωπος που διεκπεραιώνει τις συνηθισμένες ασχολίες της ζωής. Για το θέμα αποφασίζει ο εαυτός, εξετάζοντας τα πράγματα από μια ανώτερη οπτική γωνία. Ο εαυτός αποφασίζει, επίσης, ποιον θα αγαπήσει, τι είναι αλήθεια, αν θα εμπιστευτεί και τα λοιπά. Αν μια μητέρα κρίνει ότι ένα δύστροπο τρίχρονο παιδί χρειάζεται έναν υπνάκο, έχει προχωρήσει πέρα από την απλή αξιολόγηση όσων κάνει και λέει το παιδί. Τα δύστροπα παιδιά λένε κάθε είδους πράγματα, και αν οι μητέρες τα έπαιρναν τοις μετρητοίς, δε θα ήταν καλύτερες από παιδιά.

Αν έχει αποδειχθεί τόσο απαραίτητο να προχωράμε πιο πέρα, γιατί δεν είμαστε ήδη μετάνθρωποι; Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίζουμε να επαναλαμβάνουμε τις ίδιες τετριμμένες, κουρασμένες απόψεις, να ακολουθούμε τις ίδιες φθαρμένες κοινωνικές συμβάσεις και να παραδινόμαστε στην κομπορμιστική σκέψη. Όλα δημιουργούν παγίδες μέσα στις οποίες πέφτουμε, και το αποτέλεσμα είναι ακόμα μία δόση από τις ίδιες συγκρούσεις, τους πολέμους, την οικογενειακή βία, τις φυλετικές προκα-

ταλήψεις και την έμφυλη ανισότητα που μας μαστίζουν σε όλη τη διάρκεια της Ιστορίας. Επιλέγουμε να είμαστε δεσμώτες του ίδιου μας του εαυτού. Αυτό το παράδοξο, να παίζουμε ταυτόχρονα τον ρόλο του φυλακισμένου και του δεσμοφύλακα, έχει προκαλέσει ανείπωτα δεινά στην ανθρωπότητα.

Ο τερματισμός όλου αυτού του θλιβερού χάους απαιτεί ένα πράγμα: να μετατοπιστούμε από τον άνθρωπο στον μετάνθρωπο. Και οι δύο καταστάσεις υπάρχουν εδώ και τώρα. Δε χρειάζεται να πάμε πουθενά για να φτάσουμε στη μεταπραγματικότητα. Όπως τα δύο πουλιά στο δέντρο, απολαμβάνετε τη ζωή ενώ ταυτόχρονα παρατηρείτε. Όμως το κομμάτι της παρατήρησης παραβλέπεται, καταπνίγεται και υποτιμάται. Η μεταμόρφωση που σας κάνει μετάνθρωπο είναι γνωστή στις πνευματικές παραδόσεις του κόσμου ως «αφύπνιση». Από τη στιγμή που κάποιος ανυψώνεται στην κατάσταση του μετανθρώπου, ο παλιός καθημερινός εαυτός μοιάζει με υπνοβάτη, που δεν έχει καμία συνείδηση των απεριόριστων δυνατοτήτων της ζωής.

Η αφύπνιση σημαίνει ενστερνισμό της πλήρους αυτεπίγνωσης. Πολλές άλλες παρομοιώσεις έρχονται στον νου. Το να είσαι μετάνθρωπος είναι σαν να συντονίζεσαι σε ολόκληρη τη ραδιοφωνική ζώνη αντί σε ένα περιορισμένο κανάλι. Είναι σαν μια χορδή που πάλλεται σε υψηλότερη νότα. Είναι σαν να βλέπεις τον κόσμο σε έναν κόκκο άμμου. Το «σαν» όμως είναι πολύ περιοριστική λέξη. Η πραγματική εμπειρία είναι απερίγραπτη και πρέπει να τη βιώσει κανείς από πρώτο χέρι, όπως ακριβώς είναι απερίγραπτη η όραση για κάποιον που έχει

γεννηθεί τυφλός και, ωστόσο, αποκαλυπτική αν ο άνθρωπος αυτός βρει το φως του.

Οι εκδότες ενθαρρύνουν τους συγγραφείς να καλοπιάνουν τους αναγνώστες, χρησιμοποιώντας μια γενναιοδωρη υπόσχεση για κάτι νέο, πρωτότυπο και διαφορετικό. Η αφύπνιση είναι παλιά όσο και ο άνθρωπος. Είναι αδύνατο να υποσχεθεί κανείς κάτι σαν την αφύπνιση, που είναι έτσι κι αλλιώς απερίγραπτη. Φέρνοντας στο μυαλό μου τα προηγούμενα βιβλία μου, αισθάνομαι ότι μου δημιουργούσε αναστολές το γεγονός ότι η αφύπνιση είναι τόσο παράξενη και μυστηριώδης. Αυτή τη φορά, ωστόσο, πήρα μια βαθιά ανάσα και τα έπαιξα όλα για όλα. Τρέφω την πεποίθηση ότι ο αναγνώστης δεν είναι κάποιος που έχει γεννηθεί τυφλός και η όραση του είναι κάτι εντελώς ακατάληπτο. Δείχνοντας την ελάχιστη πίστη, μπορούμε όλοι να δούμε ότι είμαστε ήδη μετάνθρωποι και ότι η μεταπραγματικότητα είναι εδώ και τώρα.

Δεν ξέρω ποιος θα πειστεί και ποιος όχι. Τελικά το μυστήριο της ανθρώπινης υπόστασης υπακούει μόνο στον εαυτό του. Σε ένα πράγμα όμως τρέφω απόλυτη πίστη. Αν, διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, αντιληφθείτε τι σημαίνει αφύπνιση, θα συνειδητοποιήσετε την αλήθεια σε πολύ λιγότερο χρόνο από τα τριάντα χρόνια στα οποία εγώ ανατρέχω. Όσο πιο γρήγορα εμφανιστεί στη ζωή μας αυτός ο μετάνθρωπος, τόσο το καλύτερο.